

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Gerard Bieniek (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSA Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa B. M.

przeciwko E. K. i Z. K.

o zobowiązanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 lutego 2005 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w R. z dnia 9 sierpnia 2004 r.,

sygn. akt I Ca (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w R., postanowieniem z dnia 9 sierpnia 2004 r., odrzucił kasację powódki B. M. od wyroku tego Sądu z dnia 4 czerwca 2004 r., stwierdzając że w kasacji nie zostały zamieszczone okoliczności uzasadniające jej rozpoznanie przez Sąd Najwyższy.

W zażaleniu skarżąca domaga się uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 393³ k.p.c. kasacja powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pism procesowych oraz powinna zawierać, wymienione w art. 393³ § 1 k.p.c., wymagania stawiane tylko kasacji jako szczególnemu środkowi odwoławczemu. Pośród wspomnianych wymogów ustawa wyraźnie wymienia obowiązek przedstawienia okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie, odróżniając go od przytoczenia podstaw

kasacyjnych i ich uzasadnienia. Strona wnosząca kasację powinna więc, nawiązując do art. 393 § 1 pkt 1 i 2, wskazać Sądowi Najwyższemu argumenty przemawiające za jej rozpoznaniem. Jeżeli zaś w treści kasacji nie wskazano okoliczności, o których mowa w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c., stanowi to brak kasacji, który nie podlega naprawieniu w sposób właściwy dla usuwania braków formalnych pism procesowych. W konsekwencji, kasacja dotknięta owym brakiem podlega odrzuceniu, skoro tego rodzaju wadliwości nie można usunąć. Stanowisko takie, które było reprezentowane już od dawna w orzecznictwie Sądu Najwyższego, zostało również wielokrotnie potwierdzone w orzeczeniach tego Sądu wydanych w ostatnich latach (zob. przykładowo postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2000 r., II CKN 1385/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 51 oraz z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52).

Sąd Okręgowy w zaskarżonym postanowieniu stwierdził, że w przedmiotowej kasacji brak okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. Powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego podkreślił, że strona wnosząca kasację powinna w niej wskazać konkretne okoliczności, które pozwalają zakwalifikować kasację do rozpoznania i uzasadnić, dlaczego odpowiadają one ustawowemu katalogowi przesłanek usprawiedliwiających przyjęcie kasacji. W kasacji wniesionej przez powódkę wskazano, że w rozpoznawanej sprawie istnieją rozbieżności w orzecznictwie co do tego, że konfliktowość darczyńcy stanowi podstawę do niewywiązywania się obdarowanego ze swoich obowiązków. Skarżąca wskazała więc niewątpliwie na okoliczność, która zgodnie z art. 393 § 1 pkt 2 może uzasadnić przyjęcie kasacji do rozpoznania przez Sąd Najwyższy. W tej sytuacji Sąd Okręgowy nie miał podstaw, aby zgodnie z art. 393⁵ k.p.c., odrzucić kasację. Kasacja powódki zawiera bowiem wskazanie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie przez Sąd Najwyższy zaś ocena tego czy zostały one tak sformułowane, że uzasadniają przyjęcie kasacji do rozpoznania nie należy już do Sądu Okręgowego lecz do Sądu Najwyższego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy, na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 i art. 393¹ § 3 k.p.c., uchylił zaskarżone postanowienie.